D • N
8/8 1954

Weimar och Bonn

Den tyske historikern Erich Eyck, berömd framför allt genom sin liberalt kritiska Bismarckbiografi, har utgivit första delen av ett stort arbete om Weimarrepublikens historia (Geschichte der Weimarer Republik). Framställningen går i denna del fram till det första folkvalet av president, i april 1925, med Hindenburg som segrare; det sista avsnittet har den karaktäristiska beteckningen "republikens nederlag". Mot metoden i undersökningen kan anmärkningen riktas att Eyck i alltför hög grad är inriktad på att finna orsakerna till "republikens nederlag", att han i själva verket vill utreda hur Tyskland åtta år efter Hindenburgs val, femton år efter det stora nederlaget, blev en nationalsocialistisk diktatur. Många problem blir därför knappt och ofullständigt behandlade. Men genom den utförliga och ofta inträngande analysen av den första tyska demokratins svårigheter — väsentligt mildrade blott under den korta välståndsperioden 1924—1929 — bildar boken ett gott underlag för en jämförelse mellan då och nu.

Eyck belyser i detalj det kända förhållandet att en stor del av det tyska folket, främst byråkratin, militären, den konservativa majoriteten av bildade och besuttna över huvud, från början var fientlig mot Weimarrepubliken och gjorde denna regim ansvarig för både nederlaget och det s. k. Versaillesdiktatet. Det är på en gång motbjudande och fascinerande att följa den väldiga agitations- och förfalskningsprocess som här ägde rum. De generaler som efter de mest bestämda löften om en snar seger led ett totalt nederlag på sommaren och hösten 1918 och som anbefallde kapitulation på rent militära skäl kom senare att inför en bred opinion framstå som obesegrade — ansvaret för nederlaget pålades de politiker som efter kejsardömets sönderramlande måste överta konkursboet och underteckna fredsvillkoren. Dolkstötslegenden, enligt vilken den tyska armén drabbats inte av nederlag på slagfältet, utan av förrädiska stämplingar och politikernas defaitism, var det slagkraftigaste av agitationsnumren, men ändå blott ett inslag i vävnaden av illusioner, fördomar, hatkänslor mot de segrande vänsterriktningarna, som man nästan lyckades identifiera med segrarna i det stora kriget. De partier som åtminstone tidvis menade allvar med uppfyllelse- och försoningspolitiken — demokrater, center, socialdemokrater — riskerade skärpning av hetsen och nederlag vid valen så snart de gav efter även för västmakternas på fredsfördraget grundade krav; då de, ofta av rent taktiska skäl, anslöt sig till de nationalistiska parollerna blev de misstänkta i de länder med vilka de skulle förhandla, och deras oförmåga att vinna lättnader i fredsvillkoren blev nytt bränsle för nationalistkampanjen. Först de tysk-nationella, för vilka tyska folkpartiet ofta vek undan, och sedan nazisterna verkade på detta sätt systematiskt som det yttre och inre samförståndets och därmed demokratins dödgrävare.

Men på andra sidan av partiväsendets spektrum förelåg en liknande situation. Socialdemokraterna arbetade under ständigt tryck, först från de oavhängiga, sedan från kommunisterna, som genom fördömandet av uppfyllelsepolitiken gjorde gemensam sak med nationalisterna, men som tillika krävde en revolutionär omvälvning efter ryskt mönster. För att inte förlora väljare drevs socialdemokratin till eftergifter åt vänster, liksom demokrater och katoliker till eftergifter åt höger; de vågade inte genom samregerande med de borgerliga riskera röster bland arbetarna och bidrog alltså till försvagandet av riksstyrelsen. Denna för sönderfallande demokratier typiska dragning åt ytterligheterna och den svaghet i mitten som härav blev en följd ledde i sin tur till talrika regeringskriser, osäkerhet och bristande handlingskraft och därmed till stärkande av de antidemokratiska krafterna både till höger och vänster.

Dessa tendenser, som ger demokratins störtande i Tyskland, liksom tidigare i Italien, ett så skrämmande drag av ofrånkomlighet, stod i nära sammanhang med den ekonomiska utvecklingen. Det betonas, åtminstone i denna del, inte tillräckligt av Eyck. Under de goda åren efter 1924 kunde, trots valet av Hindenburg, en rättning mittåt och därmed en stabilisering av demokratin skönjas. Med krisen omkring 1930 blev situationen densamma som omkring 1920, och denna gång gick regimen mot undergången.

Hindenburgvalet i Weimarrepubliken kom sex och ett halvt år efter krigets slut; Bonnrepubliken är nu fem år gammal, och det är nio år sedan det nazistiska Tysklands nederlag. Skillnaden mellan Bonn och Weimar är ofantlig. Då var regimens motståndare på båda sidorna alltid starka, endast få regeringar stöddes av en majoritet, partisplittringen var stor och nya splitterpartier bildades oavbrutet. Nu är demokratin godtagen av nästan alla, regeringen är stabil och stöds av en fast majoritet, partierna är relativt få och småpartierna har snarast tenderat att gå tillbaka. Motsättningen mellan regering och opposition är kanske något mera bullersamt markerad, men knappast mera djupgående än i de beprövade anglosaxiska och skandinaviska demokratierna. Liksom under Weimarrepubliken kritiserar oppositionen de styrande för att inte än mera energiskt hävda Tysklands intressen mot segrarnas, men i Bonn har socialdemokraternas aktioner på den linjen snarast varit av den måttliga art som stärker regeringen mot utlandet utan att försvaga den inom landet. Förhållandet mellan Tyskland och västmakterna är än bättre än under Weimars korta blomstringsperiod; Tyskland, liksom Italien och Japan, har på några få år förvandlats från fiende till allierad.

Man kan åtminstone i några punkter vara tämligen säker på orsakerna till denna skillnad. Nazismen är djupare komprometterad än den kejserliga regimen; även om alltför många gamla nazister återvänt till betydande poster, är inte byråkratin och de högre socialgrupperna lierade med det förgångna som för trettio år sedan. Vänsterextremismen har på samma sätt undergrävts av erfarenheten; socialdemokratin har kastat bort marxism och alla tendenser till antinationalism. Den väsentliga orsaken till Tysklands liksom till Västerns relativa enighet är väl dock trycket från öster, faran från öster. Som alltid är det en gemensam motståndare som gör det möjligt för partier och stater att låta sin konkurrens och sina konflikter skymmas av samfällda mål.

Enklare taxering — men ej tillräckligt enkel

Förslaget om förenklingar i taxeringsförfarandet utgör en tekniskt sett elegant lösning. Kommer huvudlinjerna att accepteras av finansministern — han svävar på målet i en intervju i Morgon-Tidningen — blir en betydande grupp av inkomsttagarna befriad från deklarationsbesvären och taxeringsmyndigheterna från en motsvarande detaljgranskning av en stor mängd småbelopp. Särskilt tilltalande i principuppläggningen är kombinationen av vissa schablonbelopp för alla och en rätt långt driven schablonisering därutöver även för dem som har anledning yrka avdrag utöver de automatiskt gällande. Det är en metod som man hoppas kommer att överleva remissinstansernas och finansministerns granskning. Det är en enkel rättviseåtgärd med en viss generositet i avdragen även för dem som på grund av särskilt stora kostnader hamnar ovanför de "deklarationsfria" strecken.

I fråga om de av utredningen föreslagna beloppen är det emellertid inte möjligt att vara nöjd. Man har väl varit ängslig för bakslag från hr Skölds sida, eller denne har önskat ett utrymme för större givmildhet än de sakkunniga — och så har beloppen tagits till kraftigt i underkant. 100 kronor i förvärvsavdrag och 150 i försäkringsavdrag (häri ingår ju också sjukförsäkringspremierna) gör att alltför många kommer att tvingas begära extra avdrag och alltså inte bli befriade från deklarationsbesvären. Särskilt blir detta på grund av resekostnaderna fallet i de större tätorterna. Att det högsta tillåtna försäkringsavdraget inte höjs med mer än 50 procent, trots att det för närvarande är så lågt tilltaget och trots inräkningen av sjukförsäkringsavgifterna, är också felaktigt. Alltför få får härigenom någon lättnad att tala om på denna punkt, och den uppmuntran till vidgat försäkringssparande som så väl behövs uteblir.

Finansministern har redan anmält starka tvivel beträffande tanken att göra folkpensionerna skattefria och i stället beskatta pensionsavgifterna. Detta system skulle bli utan fördel för flertalet folkpensionärer — de är redan nu befriade från skatt —, utgöra en ganska betydande vinst för folkpensionärer med inkomster vid sidan om folkpensionen och innebära en direkt nackdel för alla som ännu inte uppnått pensionsåldern. Att beskattningen av folkpensionerna utgör ett problem både när det gäller de gamlas möjlighet att få rimliga pensioner från sina företag — särskilt på arbetarsidan — och när det gäller att stimulera pensionärerna att i mån av krafter kvarstå i produktionslivet är sant. Från liberalt håll har detta också upprepade gånger påpekats, naturligtvis utan att regeringen varit villig att göra något åt saken. Men lösningen bör kanske sökas efter andra linjer än av taxeringsutredningen föreslagna.

En höjning av schablonavdragen — åtminstone till det dubbla — samt ytterligare höjning av taket för försäkringsavdragen är de mest angelägna ändringarna i förhållande till förslaget. Först härigenom kan syftet, deklarationsfrihet för det övervägande antalet inkomsttagare och på ett mer genomgripande sätt förenklad taxeringsorganisation, säkerställas.

För många skulle det härigenom också bli en viss skattelättnad. I kombination med en sänkning av uttagningsprocenten och speciella lindringar för de lägre inkomsttagarna skulle på så sätt ett första ordentligt steg på vägen mot rimligare skatter kunna tas. Men finansministern vägrar envist att sänka uttagningsprocenten. En taxeringsreform som behövs av rent organisatoriska skäl, som under alla omständigheter är nödvändig, betraktar han inte som en lämplig del av en skattereform, utan som ett medel att slippa genomföra en verklig skattelättnad.

PRESSGRANNAR

Utredningen har varit för försiktig, det är Ny Tids (s) omdöme om schablontaxeringsförslaget. Omkostnadsavdraget är för lågt:

Visserligen beräknas ca 2,5 milj. av landets 3,4 milj. skattebetalare ha inga eller lägre omkostnader än 100 kr., och visserligen har man utgått från att de som har högre avdrag än 100 kr. skulle få jämna ut dessa till närmaste högre hundratal. För de allra flesta kommer ett schablonavdrag utformat på detta sätt alltså att medföra en viss skattelindring. Det skulle emellertid enligt kommittéförslaget bli mindre än man tidigare ansett sig ha anledning räkna med. Kommittén har beräknat att om schablonavdraget i stället höjdes till 200 kr. skulle ca 2,8 milj. skattebetalare få avdrag utan särskild prövning. Detta belopp får nog anses vara det minsta som man kan stanna inför om den andra delen av taxeringsreformens syfte — en påtaglig skattesänkning för flertalet skattebetalare — ska kunna nås. Också det beloppet är relativt lågt för storstädernas del, där i många fall spårvagnsavdraget är lika stort eller större.

Bondeförbundet har större möjligheter att påverka utvecklingen i regeringsställning; det kan inte bortresoneras vid en sansad bedömning, skriver Skånska Dagbladet (bf):

Partiet skulle givetvis inte ha varit utan inflytande i oppositionsställning heller. Men det kan under alla omständigheter fastslås att bondeförbundet inte gått någon ljusare framtid till mötes som släpvagn åt folkpartiet.

Nog så riktigt då det gällt att pressa ut mesta möjliga av konsumenterna. Den eftergivenhet som socialdemokraterna härvidlag har visat skulle inte ha kunnat överträffas av någon — inte ens av högern, även om detta parti gjort sitt bästa att tillfredsställa bondeförbundet. Socialdemokratin är "partenären" som varit mest villig att betala — för att se saken med hr Norups ögon.

För några dagar sedan upprepade statsminister Erlander sitt gamla grepp att börja en valrörelse med att ifrågasätta oppositionens pålitlighet i utrikespolitiska ting, framhåller Upsala Nya Tidning (fp):

Med ett stycke advokatyr vände hr Erlander sin attack därhän att folkpartiledaren Ohlin borde svara för en del av de satser som högerledaren Hjalmarson tagit i sin mun. Nu har den senare begagnat första tillfälle att svara för sig själv och göra det inför det forum han närmast ansvarar inför, nämligen högerns riksdagsgrupp. Vad hr Hjalmarson hade att säga dessa damer och herrar var också sådant att det med fördel kan begrundas av flertalet ibland oss.

Till skillnad från hr Undén är hr Hjalmarson ingen dogmatiker. Han utgår inte från någon teori som fakta får lov att rätta sig efter, utan från de stora fakta som vi måste ta hänsyn till vare sig vi vill det eller inte. Sådana fakta är världens uppdelning i två block, varav det kommunistiska är avgjort aggressivt och dessutom ligger oss obehagligt nära. Mot hotet österifrån söker vi i första hand trygga oss genom egna försvarsansträngningar, men vi vet att dessa inte kan bli effektiva om vi inte får byta erfarenheter med och inköpa materiel från de västliga stormakterna. Detta förutsätter i sin tur att vi inte gör våld på vår naturliga solidaritet med demokratierna, som vi för övrigt är förbundna med också genom starka ekonomiska band.

Effektiv försvarsförberedelse förutsätter förberedd hjälp västerifrån, dvs. samverkan med Atlantpaktsländerna redan under freden.

Hr Erlanders bekymmer över folkpartiets och högerns svårigheter att samverka har gjort föga intryck, menar Karlstads-Tidningen (fp):

Avsikten med hr Erlanders framställning var självfallet att visa — nu liksom under förra valrörelsen — att endast den nuvarande koalitionen är i stånd att regera detta land. Oppositionen är för inbördes splittrad och handlingsoduglig för att kunna förvalta ett sådant förtroende. Det torde vara för tidigt att in konkreto diskutera hur det skulle bli, därest den nuvarande koalitionen ginge sönder. Men principiellt borde väl även statsministern göra den reflexionen, att eftersom ett enligt hr Erlander själv så pålitligt socialistiskt parti som den svenska socialdemokratin och ett så pålitligt borgerligt parti som bondeförbundet enligt ett dagsfärskt uttalande i Skånska Dagbladet alltjämt är samarbetar så bra som uppges vara fallet, så borde väl antisocialistiska partier inte ha svårare för att etablera ett fruktbärande samarbete. De har väl ändå bra mycket mer gemensamt som grund för en praktisk regeringspolitik än ett klart socialistiskt och ett lika klart borgerligt parti, vilka innerst är som eld och vatten, låt vara att de länge övat sig i konsten att urvattna sig själva.

Erlander—Ohlin möts i disputation

Statsminister Erlander och folkpartiledaren professor Ohlin möts i en disputation den 8 september i Göteborg. För arrangemangen svarar folkpartiet i Göteborgs socialdemokratiska arbetarkommun. (TT, Göteborg.)

Månadslång övning med Blekingeförsvar

En större krigsövning med deltagande av ett par tusen man, anordnas i höst i Blekinge med början den 15 september. Den kommer att pågå en månad. Alla försvarsgrenar skall delta.

Planerna för övningen är under utarbetande inom Blekinge kustartilleriförsvar. Övningen skall ledas av chefen för sydkustens marindistrikt i Karlskrona, konteramiral Erik Samuelsson, med biträde av chefen för Blekinge kustartilleriförsvar, överste Alf Kolmodin. (DN, Karlskrona.)

Köpmannen tillstår stöld av klockorna

Den köpman i Stockholm som häktades för en tid sedan som misstänkt för häleri av klockor till ett värde av cirka 40.000 kr. har nu erkänt att han själv stulit klockorna.

Tillsammans med en annan man, som också är gripen, åkte han i juli upp till Örnsköldsvik och där gjorde de inbrottet i en urmakeriaffär och kom över klockorna. Vid häktningsförhandlingarna förklarade köpmannen att han fått klockorna av en okänd man.

Trafikkrönika

Inför de mörka kvällarna

Enbart den senaste veckan krävde den våldsamt stegrade trafiken 25 liv. Nu har vi kommit in i augusti. För varje dag som går blir det mörkare på kvällarna och farligare på vägarna.

Smala vägar med stark samtrafik av bilar, mopeder och cyklar betyder ideliga och otäcka riskmoment. Först när bilkonstruktörerna äntligen löser problemet att förse vagnarna med samtidigt starka och icke bländande strålkastare upphör nattkörningen att vara tiodubbelt farligare än i dagsljus. Till dess återstår bara för bilisterna att ofta kontrollera strålkastarinställningen och hålla väsentligt lägre farter efter mörkrets inbrott.

Typisk landsvägsepisod

Vi vet alla ungefär hur olyckorna med cyklisterna går till. Jag berättar en färsk, egen upplevelse. Platsen var den raka, fina vägen strax söder om Södertälje. Tre mötande bilar bländade mig något. Plötsligt upptäckte jag en cyklist alldeles framför kylaren. Som alltid var han klädd i mörka kläder, som regel låg han inte ute på vägkanten, utan föredrog den finare asfaltbeläggningen längre in på vägen, och som ofta saknades kattögat där bak. Min reaktion var den naturliga, jag girade ut åt höger. Den här gången fanns det plats mellan cyklisten och de mötande bilarna, även om det bara var centimetrar som klarade oss.

Hur ofta händer det inte att bilisten för att rädda en cyklist går en smula för långt åt höger? Då blir det en frontalkollision.

Låt oss sakligt och iskallt analysera hur en bilist bör handla när han vid ett möte upptäcker en cyklist framför vänstra flygeln. Själv bär han viss skuld till riskmomentet genom att han hållit högre fart än som på den punkten var tillrådigt. Cyklisten, som ligger för långt ute och är helt mörklagd, är än mer skyldig. Den mötande är oskyldig om hans belysning inte är mer bländande än de nuvarande strålkastarna vanligen är. Bilisten b o r d e kasta vagnen åt vänster och frivilligt ta dikeskörningen. Men giren åt vänster är den svåraste i det läget och hinner ofta inte göras. En kastning åt höger med påkörning av den mötande är egentligen den sämsta manövern. I den vagnen kan det sitta en familj med flera barn.

Spekulationerna är onödiga. Det blir inget funderande. Bilisten tvingas till en reflexrörelse — och frontalsmällarna ökar i antal.

Cykling på högra sidan?

Min första tanke efter Södertäljeepisoden var att många olyckor skulle undvikas om cyklisterna sattes i klass med fotgängarna och föreskrevs att hålla sig på vägens högra sida. Man skulle se cyklisterna om man mötte dem, ty de allra flesta har en lykta framtill, och själva skulle de ta bättre vara på sig om bilen kom framifrån och inte bakifrån.

De som åker cykel på de tyska autostradorna (där velocipeder dock naturligtvis är förbjudna) gör det alltid så att de möter trafiken. Det är ett skäl som talar för. Men förslaget är ändå dödfött, ty cykellampan och mopedljuset skulle förväxlas med strålkastaren på en motorcykel. Endast där skilda vägbanor finns (och sådana måste hastigt ökas i antal) går systemet att realisera.

Blott en utväg

I billandet USA är all cykelåkning på gator och vägar förbjuden. Barn under viss ålder får cykla, men de måste hålla sig på trottoarerna. Här i Sverige, där väl 25 procent av befolkningen åker cykel eller moped, är ett dylikt förbud otänkbart.

Likaväl måste vi förstå att utvecklingen ganska snart gör det omöjligt för bilar och cyklar att dela på vägarna. Det finns bara en lösning. Särskilda cykelstigar, öppna också för mopederna, måste byggas. I Danmark och Holland, som tillsammans med Sverige är de stora cykelländerna, har man i väldig omfattning redan byggt dessa cykelvägar.

En "cyklesti", för att låna termen från de vanliga danska skyltarna vid sidan om huvudvägarna, blir mycket dyr. En vägskatt för cyklister och mopeder bjuder kanske emot. Men om en femma eller tia per år kan rädda stora antal människoliv, så vill nog ingen kalla skatten motbjudande.

Stillman

Kalmarbon dog av skada vid olycksfall

Obduktionen av kyrkogårdsarbetaren Gösta Nilsson, Kalmar, bekräftade polisen teori om att något brott inte förelåg. Nilsson avled till följd av en blödning i hjärnan orsakad av fallet från lastbilsflaket. (TT, Kalmar.)

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagsnyheter
Postgiro- 1616 (för annonser)
nummer 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Kihlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Helge Heilborn
PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan

		Stor-Sthlms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr.	6:50	6:—
Kvartal	kr.	19:—	17:50
Halvår	kr.	37:50	34:50

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1954 tillhandahålles på begäran.
Från starten nr 30069
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1954.

Pojke i fabriksdamm räddades av chaufför

Chaufför Tage Nilsson, Linnefors i Kalmar län, räddade på lördagen en fyraårig pojke som fallit i Lyckebyån från att drunkna.

Nilsson kom körande förbi Johansfors tegelfabriks damm i Lyckebyån då han fick se en liten pojke stå och peka ner i dammen. Pojkens lekkamrat, Tomas Karlsson, från Broakulla, hade fallit i intill dammluckorna, och Nilsson kastade sig genast i vattnet. Han fick tag i pojken, som snart kvicknade till igen. (DN, Kalmar.)

Akademiska examina

Fil. ämbetsexamen har avlagts i Uppsala av Lena Karin Fries, St. Bromma, och Per Tunberg, vg, Töreboda, samt fil. kandexamen av Astrid Lundquist, ög, Borgholm, och Elisabeth Rosengren, gb, Uppsala.

BILFÄRJOR
Landskrona—Köpenhamn Korsör—Nyborg
UNDGÅ VÄNTETID
RESERVERA PLATS
LANDSKRONA-KÖPENHAMN
Överfartstid 75 min.
SCARLETT-färjorna
Bilar — Bussar — Lastbilar
Turlista
LANDSKRONA avg.: 8.00 10.00 12.00 15.00 17.00 19.00 22.00
KÖPENHAMN avg.: 8.00 10.00 12.00 15.00 17.00 20.00 23.00
Priser: Enkelbiljett T/Returbiljett
Vuxna sv. kr. 3:00 sv. kr. 4:50
Barn sv. kr. 1:90 sv. kr. 3:00
Bilar intill 900 kg
sv. kr. 6:75 sv. kr. 11:25 osv.
Varje dag det stora populära smörgåsbordet. Restaurang och tobaksförsäljning ombord.
KORSÖR—NYBORG
Överfartstid 80 min.
s/s BETULA
Bilar — Bussar — Lastbilar
KORSÖR avg.: 4.00* 8.00 12.00 16.00 20.00 24.00*
NYBORG avg.: 2.00* 6.00* 10.00 14.00 18.00 22.00
* ej natten till sönd. o. månd.
Priser: Enkelbiljett T/Returbiljett
Vuxna d. kr. 4:50 d. kr. 7:70
Barn d. kr. 2:25 d. kr. 3:85
Automobiler, vikt intill 800 kg
d. kr. 18:00 d. kr. 31:00 osv.
Telefoner: Landskrona 4200, Korsör 505, Nyborg 1770, Köbenhavn Luna 1003.
Platsbeställning för Er själv och Er bil kan företagas genom Er motororganisation, resebyrå eller direkt till Skandinavisk Linjetrafik — telefon Landskrona 4200.
SKANDINAVISK SL LINIETRAFIK

Har Ni provat
CARNEGIE
HALVTORR
— nyheten som blev en smaksensation?
Beställ den på restauranger och kaféer. Köp hem den från Er speceri-, mjölk- eller matvaruaffär. Ni kan även ringa Carnegie filial, tel. 53 37 85, 53 37 86. Ni blir förtjust!

KLIPP! och insänd hela annonsen i dag.
Omväxling - vila - nya krafter
Speciella hälsoresor för vila och rekreation arr. för dem, som — samtidigt som de vill göra en intressant särskilt bekvämt arrangerad resa — önskar sköta sin hälsa, söka bot för olika åkommor vid en välkänd kurort och ev. under läkares ledning genomgå en beprövad kurbehandling:
Druvkur och bad i det berömda Merano i Norditalien. Avresa 30/8 o. 4/10 — eller kurbehandling vid det världsbekanta Bad Gastein i den österrikiska alpvärlden. Avresa 30/8 o. 2/10. Vardera resan 1 mån. Pris inkl. 2:dra kl. sovvagn, helpension, erfaren reseledares jämte sjuksköterskas tjänster under hela kurtiden 1.585:—. Hälsoresa för vila och rekreation till Kanarieöarna 45 dagar (flyg o. båt) 3.480:—. Avresa 14/10.
Vilo- o. rekreationsresa till berömda Capri för vila, bad och druvkur. Dessutom intressanta besök i Rom, Neapel, Milano, etc. 24 dagar. Avresa 2 okt. Pris i allt 1.368:—.
SVENSKA JOURNALENS RESETJÄNST, Karlbergsv. 14, I (Odenpl.) Sthlm 6
Tel. 30 32 38, 30 40 23
NAMN ....
Bostad: .... Tel.: ....
Adress: ....
Solkryssningen 15/9 — tre veckor — till Portugal — ön Mallorca i Medelhavet, där vi stannar nästan en vecka, Spanien samt hemresa med tåg via Paris etc. En fullkomligt sagolik färd till populärpris 985:— (obs. det enastående låga priset). Plats måste reserveras i god tid.
Lockande sällskapsresor till Paris med rundtur i 6 europeiska länder, 15 d. 785:—. 17/8. Stora Italienresan — den mest omfattande av våra resor till det stora turistlandet — 18 dagar 1.190:—. Avresa 1/9.
Palestina — Arabländerna — Egypten och Grekland — livligt rekommenderad av alla tidigare resenärer — 4:de resan i år — Avresa 28/10 28 dagar 2.980:—.
Spanien — Nordafrika — Portugal — Frankrike — en strålande resa på nära en mån. då druvorna är mogna. — 1/10 1.880:—.
Rhenlandsresan. Bussresa fr. o. t. Sthlm genom Danmark samt en omfattande rundtur i det natursköna Rhenlandet i Tyskland, båtfärd på Rhen, besök i Bodel-Schwings (Bethel), Köln, Volkswagen-fabrikerna etc. 11 dag., avresa 2/9 480:—.
Observera att i ovanstående priser ingår alla omkostnader, även dricks, 3 mål pr dag, goda hotell etc.
Sätt ett × eller stryk under den eller de resor, som Ni önskar ytterligare upplysningar om.

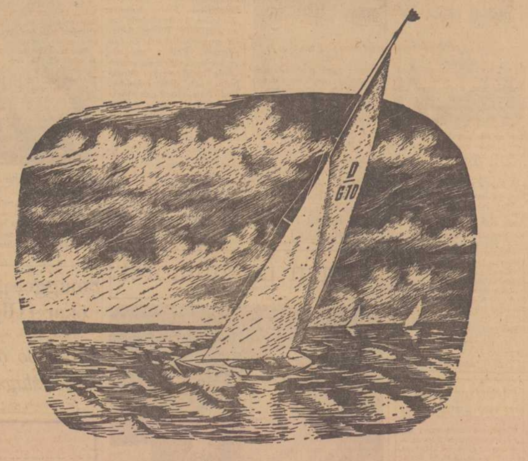

20 kvm drakbåt
Tillhör den f. n. mest populära internationella kölbåtsklassen. Med dess bekväma, stora ruff och den lilla kajutan är den en förträfflig week-end-båt, utmärkt för kortare seglingar även vid kusten.
Längd .... 8,90 m.
Mallad bredd .... c:a 1,96 m.
Djupgående .... c:a 1,20 m.
Ballastkölens vikt .... c:a 1000 kg.
Deplacement .... c:a 1900 kg.
Segelyta .... 20 kvm.
Besök oss på S:t Eriksmässan 28 aug.—12 sept. 1954
Deutscher Innen- und Aussenhandel
TRANSPORTMASCHINEN
Berlin W 8 Mohrenstrasse 61

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.